

Damestandem door het Brugse Ommeland

Zin in een uitje met je beste vriendin of je allerliefste mams? Trek een weekend lang door het Brugse Ommeland. Waag je aan een tandemtocht door Doomkerke. Laat geuren je vertellen wie je bent in Kanegem. Ontrafel de mysterieuze geschiedenis van Tanneken Sconycx in Tielt.

Doomkerke, Tielt, Kanegem en Beernem zijn niet de meest bekende namen op de toeristische kaart van Vlaanderen. Ook voor ons zijn ze onontgonnen gebied. Dat maakte deze kleine expeditie in het Brugse Ommeland des te boeiender. Wij, dat zijn Yvonne (63) en Mieke (33). Moeder en dochter, voor de gelegenheid

samen op weekend. Wat volgt, is een persoonlijk verhaal met als rode draad een vleugje 'vrouw'.

GLAZEN OOG

De geschiedenis van de streek ontvouwt zich in gesprekken met diverse dames uit de streek. Trui Tack is een van hen. Samen met haar man Kurt runt ze sinds 2007 een bed and breakfast in Doomkerke, in een hoeve uit 1781. Trui doet er alles aan om het haar gasten naar de zin te maken. Ook Kurt, die kok is, kreeg een rol in dat verhaal.

Langs het Parochieveldpad, Doomkerke

Zaterdagavond is het moment waarop hij hoge ogen gooit. Op aanvraag schofelt hij zijn gasten een heerlijk, verfijnd diner voor. Leuk detail: hij maakt het voor je neus klaar in de open keuken van de hoeve. Een aanrader.

'Al van bij het begin wist ik dat mijn bed and breakfast een verhaal moest vertellen', zegt Trui. 'Dankzij de plaatselijke heemkundige kring kwam ik pastoor Carolus Doom, mevrouw De Roo, Willem de La Potterie en consul Andries op het spoor. Allemaal figuren van wie het leven sterk vervlochten is met de geschiedenis van Doomkerke. De bed and breakfast telt vier kamers, elk genoemd naar een van deze personages. 'Met de hulp van een antiquair uit de streek heb ik mijn kamers ingericht met meubilair uit de tijd waarin zij leefden en met attributen die hen typeerden.' Wij logeren in de kamer van Clémence De Roo, volgens de bronnen van de heemkundige kring een dame van lichte zeden die een man van adel huwde. Het koppel woonde in het Brusselse, maar bracht de zomers door in *Het Coffyn*, een kasteeltje in de Brandstraat. De kamer ademt luxe en romantiek uit. Een hemelbed. Kaarsjes

in de badkamer. Oude jachttaferele tegen de muur. Stoeltjes bekleed met een zitting van fluweel. Vanop een authentieke foto staart Mevrouw De Roo je door haar glazen oog dromerig aan. Hoewel de familie De Roo lange tijd een belangrijke geldschieter voor het dorp was, doet het verhaal de ronde dat mevrouw De Roo eenzaam en arm stierf.

BOSSEN VOL MATROZEN

Om Doomkerke te verkennen is de *Parochieveldwandeling* (8,5 km), die aan de kerk vertrekt, ideaal. Doomkerke dankt zijn naam aan pastoor Doom. Halfweg de negentiende eeuw liet deze pastoor uit Ruiselede er onder andere met de financiële steun van zijn familie een ouderlingentehuis, een school, een kostershuis, een pastorie en een kerk optrekken. De pastoor dirigeerde alle werken, en nu en dan klauterde hij zelf met een lading stenen de stellingen op. Rond de Sint-Caroluskerk ontstond al snel een nieuwe woonkern die de naam Doomkerke kreeg.

Het pad brengt ons voorbij de hoeve van Willem de la Potterie. Een lieflijk jagershuisje van een man die tijdens de Tweede Wereldoorlog bijzonder actief was in het

verzet. We komen langs de mooie wandeldrengen van natuurreservaat *De Vortebossen* en het *Gemeentebos Parochieveld*. Op het kruispunt van de Predikherenstraat en de Maria-Aalterstraat vinden we de veldkapel van het Sint-Pietersveld uit de achttiende eeuw. Hier kwamen de mensen genezing tegen de koorts afsmecken: ze knoopten allerlei lintjes en koordjes aan de takken van de omgevende bomen om zo de gevreesde koorts 'af te binden'. Vlakbij vinden we een verlaten kerkhofje waar tot 1971 de kostgangers en het personeel van een heropvoedingsinstelling in de buurt werden begraven. Van 1852 tot 1913 werden hier zelfs matrozen opgeleid, kwestie van de jongeren die er verbleven een beroep aan te leren met kans op een toekomst. We lessen onze dorst met een plaatselijk gebrouwen Urthelbiertje in brasserie *De Radio*. Hier groeien radiozendmasten in het veld. De mensen ter plaatse noemen ze *De Torens van Ruiselede*. Het zendstation dateert van 1927 en maakte de eerste radiotelegraafverbindingen overzee mogelijk. Als we *De Radio* buitengaan, valt ons oog op een gedenksteen in het huis aan de overkant, een herinnering aan consul Andries. Andries was een van de driehonderd Doomkerkenaren die de grote oversteek naar de Verenigde Staten en Canada waagde om de armoede op het platteland te ontvluchten. Hij schopte het ginder van bankier tot consul en hielp later ook andere mensen die wilden emigreren. Meer hierover komen we

Ontbijten in Droomkerke

Parfum degusteren, Kanegem

De Vorte Bossen, Ruiselede

te weten op het einde van onze wandeling, bij Rita in café *New York*. Het café bestaat al van 1880. De eerste bewoner was een scheepvaartagent van de Red Star Line in Antwerpen. Hij verkocht in het café tickets voor de boot naar de Verenigde Staten of Canada. Ook Rita's grootvader en oom zochten daar hun heil. Wil je weten hoe het hen verging? Spring eens binnen bij Rita voor oude foto's en de rest van het verhaal.

PARFUMSPOOR

We zijn onder de indruk. Nooit verwacht dat in dit kleine dorp zulke boeiende verhalen ons pad zouden kruisen. Terug aangekomen in *Droomkerke*, zien we nog net hoe Trui onze lunch in een mooie picknickmand stopt. Op ons programma staat een fietstocht langs het knooppuntennetwerk *Brugse Ommeland Zuid* met ... een tandem!

Het vraagt enig overleg wie de rol van kapitein en van eerste stuurvrouw toebedeeld krijgt. Een van onze typische woordenwisselingen later, banen we ons

een weg langs landelijke fietspaden richting Kanegem. Net voor we in het dorp aankomen, rijden we voorbij de Mevrouwmolen, zo genoemd omdat Mevrouw de douairière van Hames de molen na de dood van haar man in beheer nam.

In West-Vlaanderen staan ruim zestig gerestaureerde molens waarvan de meeste toegankelijk zijn voor het publiek. In de tweede helft van de negentiende eeuw waren dat er wel duizend. Je trapt van molen naar molen op de themafietstocht *Malende Molens* (50 km) die je langs Pittem, Ruiselede en Tielt brengt.

We fietsen bloemendorp Kanegem binnen. Elk jaar bloeien er tienduizenden rozenstruiken in vijfenzeventig variëteiten en sieren evenveel geraniums de huisgevels. We houden halt bij het beeld van flandrien Briek Schotte. Ertegenover staat het kuurhuis van Nele Vandevelde. In *Kuren in Kanegem* worden we verwacht voor een parfumdegustatie (bekijk ook het ledenvoordeel op p.31).

Na een kopje thee dompelt Nele ons onder in de geurenpsychologie van Jean Patout. Deze Franse meesterparfumeur, bekend van Lancôme, heeft jarenlang de relatie tussen voorkeursgeuren en menselijke karaktereigenschappen onderzocht. Hij verwerkte die kennis met zijn parfumphuis *In Fine* tot een unieke collectie van topparfums. We zijn benieuwd wat onze favoriete geuren over onszelf vertellen. Een reeks van 54 flesjes passeert onder onze neus. De geuren die ons bevallen, selecteren we. Daarna komt Nele bij ons zitten. We krijgen de opdracht onze ogen te sluiten. Ze schuift de door ons geselecteerde geuren nog eens onder ons reukorgaan tot er vier favoriete geuren overblijven. Op basis van die blinde selectie onthult ze onze karaktertrekken. De rest van Neles kuurhuis is allesbehalve een doorsnee wellnesscentrum: de schoonheids- en relaxatiebehandelingen die zij er aanbiedt, zijn het resultaat van haar jarenlange ervaring in Zuid-Afrika, Duitsland, Italië, Oostenrijk en Frankrijk. Vooral de

ONTRAFEL DE GESCHIEDENIS VAN TANNEKEN SCONYNCX IN TIELT

Rasul en de *Kraxenstove* blijven ons bij. De *Rasul* is een soort stoomcabine, gebaseerd op een oosters reinigungsritueel. Je smeert je in met zes verschillende soorten heilzame klei die je op je huid laat inwerken. Intussen vult de cabine zich met stoom. Vervolgens geef je jezelf een peeling met zoutkristallen en eindig je met een tropische regen die alles weer afspoelt. De *Kraxenstove* is een soort stoel, omhuld met alpengras, waar hete stoom doorheen geblazen wordt. Een helend ritueel voor rug- en nekklachten.

MOORD

Onze tandem laat tussen Kanegem en Doomkerke een aangenaam parfumspoor na. Na even wegdromen in een bad vol bubbels op de gastenkamer van mevrouw de Roo, worden we die avond verwacht bij Nathalie Plaiy. Nathalie is kokkin van restaurant *Den Haze* in Wingene. Ze was amper eenentwintig toen ze met haar man in deze zaak stapte. 'Dat is jong, ik weet het', zegt ze

nuchter. 'Maar als zo'n kans je pad kruist, moet je ervoor gaan. We startten met een brede kaart van snacks. Intussen verkleinden én verfijnden we ons aanbod. Ook onze zaak kreeg intussen een nieuwe look.' We kiezen voor het menu met streekproducten, het *menu terroir*, aanbevolen door Westtoer. Ons zie je het gerecht niet ontleden zoals dat in sommige tv-programma's tegenwoordig in is. Wat Nathalie haar gasten voorzet, ziet er knap uit én het smaakt. De kokkin houdt van pure smaken en dat merk je. Bovendien weet ze graag waar de producten die in haar kookpot belanden, vandaan komen. Aardbeien van de boer om de hoek, asperges uit Zwevezele, vlees van een boer uit Wevelgem, geitenkaas van een kaasmakerijtje uit Gent ... Nathalie verwerkt ze tot smakelijke gerechten.

De volgende ochtend rijden we naar het vlakbij gelegen provinciaal domein Bulskampveld in Beernem. Sinds deze zomer trekt het *Wandelnetwerk Bulskampveld* doorheen dit lappendeken van eeuwenoude bosdomeinen. Langs kaarsrechte dreven en uitnodigende bospaden stellen we via de knooppunten onze eigen wandeling samen. Te midden van het park treffen we kasteel Bulskampveld aan. Het werd gebouwd in de negentiende eeuw en tot 1970 woonde de familie Lippens er. De kelderverdieping is omgebouwd tot een natuur- en milieu-educatiecentrum, de gelijkvloerse verdieping is een streekbezoekerscentrum waar je de geschiedenis van het Houtland opnieuw kunt beleven. Voorts is er ook een kruidentuin, een vogelopvangcentrum en een museum over oude ambachten. Vanaf het streekbezoekers-

centrum starten diverse lusvormige wandelingen door het park. In het Bulskampveld stoten we op een grafmonument dat verwijst naar de eerste van de moorden van Beernem, verfilmd in de tv1-reeks *De Bossen van Vlaanderen*. Tot op vandaag blijven de moorden tot de verbeelding spreken. Op de site <http://hetmoment.ryserhove.be> vind je meer informatie over een misdaadspel waarin je uitgedaagd wordt zelf op speurtocht te gaan. De organisatie S-wan (www.s-wan.be) organiseert fietstochten met gids die de mysterieuze verdwijningen als thema hebben.

TANNEKEN

We nemen de auto naar het naburig stadje Tielt. Daar wacht stadsgids Berenice Van Renterghem ons op bij het beschermde heren- en koetshuis Mulle de Terschueren. Dit stukje laatclassicis-

Bulskampveld, Beernem

halletoren, Tielt

Europafeesten, Tielt

Herenhuis Mulle de Terschueren

tische architectuur met empirekenmerken werd aangekocht door de stad en herbergt het streekbezoekerscentrum, de Europazolder én een fietshotel voor fietsers op doorrit.

Het huis werd genoemd naar de adellijke familie Mulle de Terschueren die er van 1824 tot 1962 woonde. Machtig en conservatief als ze was, drukte de familie haar stempel op het politieke en sociaal-culturele leven in Tiel. In een van de stijlvolle salons vertelt een filmvertoning het kleurrijke verhaal van de familie, een verhaal dat zelfs indirect vervlochten is met de moorden van Beernem.

Langs de stijlvolle trap neemt Berenice ons mee naar de Europazolder. Onder het mooie, houten gebinte huist een educatieve tentoonstelling over Europa. Eind jaren vijftig al verbroederde Tiel met diverse Europese zustersteden. Nog steeds zetten de plaatselijke verenigingen uitwisselingsprojecten op poten, en om de vijf jaar vinden in Tiel nog Europafeesten plaats.

In het streekmuseum vind je diverse toeristische wandel- en fietskaarten voor een bezoek aan Tiel en zijn

regio zoals de *Erfgoed-wandelroute* (3 km), de *Bevrijdings-route* die vier fietslussen omvat, of de zes stadswandelingen uit de bundel *Tielt monumentaal*. Wij kiezen voor een wandeling door de historische binnenstad. Ons blijven vooral de indrukwekkende preekstoel in de Sint-Pieterskerk bij, de Stanislaspoort, de Halletoren én het verhaal Tanneken Sconyncx. Tanneken stierf na lange maanden van foltering en ontbering in de

gevangenis van Tiel nadat ze van hekserij beschuldigd werd. Alle details vind je, samen met de verhalen van baljuw Spierinck en Olivier De Duivel, terug in de boeiende brochure *Drie opmerkelijke verhalen in de geschiedenis van Tiel*.

Ons weekend in het Brugse Ommeland zit erop. We sluiten af met een *Olivierke*, een plaatselijk streekbiertje, in brasserie *De Wildeman* op de Markt van Tiel.

HET BRUGSE OMMELAND

Het Brugse Ommeland combineert de troeven van de kuststreek met het groene achterland en heeft bovendien Brugge als aantrekkingspool. Tips voor trips en overnachtingsmogelijkheden vind je op www.brugseommeland.be. Brochures, wandel- en fietskaarten zijn te koop via de site en in alle toeristische diensten van de streek.

Tip: lees meer over *Ommetoertjes* op blz. 6. De begeleide tochten laten je bijzondere plekjes in de streek ontdekken bij een streekproevertje.

Meer informatie bij dit artikel:

- www.doomkerke.be, tel. 051 68 80 63 of 051 68 79 85
- www.beernem.be, tel. 050 78 86 24
- www.tielt.be, tel. 051 40 15 80
- www.kureninkanegem.be, tel. 051 77 29 25
- www.droomkerke.be, gsm 0473 73 11 63
- www.denhaze.be, tel. 051 65 79 35
- www.dewildeman.be, tel. 051 40 48 10